

**POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE
JANA PAVLA II.
KE XXXVII. SVĚTOVÉMU DNI
MODLITEB ZA POVOLÁNÍ
14. KVĚTNA 2000**

Téma: *„Eucharistie, zdroj každého povolání
a každé služby v církvi“*

Ctihodní bratři v biskupském úřadu,
drazí bratři a sestry na celém světě!

Světový den modliteb za povolání, který se bude slavit v radostném ovzduší velikonočních svátků a bude ještě umocněn jubilejními slavnostmi, mi poskytuje příležitost, abych uvažoval spolu s vámi o daru božského povolání a sdílel vaši starostlivost o povolání ke kněžské službě a k zasvěcenému životu. Téma, které vám chci předložit v tomto roce, je v souladu s průběhem Velkého jubilea. Chtěl bych s vámi rozjímat o *eucharistii, zdroji každého povolání a každé služby v církvi*. Není snad eucharistie tajemstvím Krista žijícího a působícího v dějinách? Skrze eucharistii Ježíš i nadále volá k svému následování a nabízí každému člověku „plnost času“.

**1. „Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy“
(Gal 4,4).**

„Tato plnost času se shoduje s tajemstvím vtělení Slova, ... a také s tajemstvím vykoupení světa“ (*Tertio millennio adveniente*,1): v Synu, který je

jedné podstaty s Otcem a který se stal člověkem v lůně Panny, začíná a naplňuje se očekávaný „čas“, čas milosti a milosrdenství, čas spásy a smíření.

Kristus zjevuje Boží záměr s celým stvořením a zvláště s člověkem. Plně „odhaluje člověka jemu samému a dává mu poznat vznešenost jeho povolání“ (*Gaudium et Spes*, 22), skrytého v srdci Věčného. Tajemství vtěleného Slova bude plně odhaleno tehdy, až v něm každý muž a každá žena budou realizováni jako synové v Synu, údy jeho tajemného Těla, kterým je církev.

Jubileum, a toto jubileum zvláště, slavením 2000 let od vstupu Božího Syna do času a tajemství vykoupení vybízí každého věřícího, aby uvažoval o vlastním osobním povolání a doplňoval to, co ještě chybí v jeho životě do míry utrpení Syna ve prospěch jeho Těla, kterým je církev. (srov. Kol 1,24).

2.,,Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel. Tu si mezi sebou řekli: ‘Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?’“ (Lk 24,30-32).

Eucharistie představuje vrcholný bod, ve kterém Ježíš ve svém Těle vydaném pro naši spásu a ve své prolité Krvi odhaluje tajemství své identity a ukazuje smysl povolání každého věřícího. Význam lidského života je skutečně celý v tomto Těle a v této Krvi, protože od nich nám přišel život a spása. S nimi se má jistým způsobem ztotožňovat i sama existence osoby, která realizuje sebe samu v míře, v jaké se umí stát darem pro druhé.

V eucharistii je to vše tajemně vyznačeno ve znamení chleba a vína, památky Pánových Velikonoc: věřící, který se živí tímto obětovaným Tělem a touto prolitou Krví, dostává sílu se také proměnit v dar. Jak říká svatý Augustin: „Buďte to, co přijímáte, a přijímejte to, co jste“ (*Řeč 272,1: O letnicích*).

Při přijímání eucharistie někteří odhalují, že jsou povoláni, aby se stali služebníky oltáře, jiní, aby nazírali krásu a hloubku tohoto tajemství, jiní, aby přeléváli nesmírnost jeho lásky na chudé a slabé, a další aby čerpali z jeho proměňující moci při skutečnostech a úkonech každodenního života. Každý věřící nalézá v eucharistii nejen klíč k objasnění vlastního života, ale odvahu ho uskutečnit, a tak v různosti charismat a povolání budovat jediné Kristovo Tělo v dějinách.

Ve vyprávění o emauzských učednících (Lk 24,13-35) svatý Lukáš ukazuje, k čemu dochází v životě toho, kdo žije z eucharistie. Když tento „cizinec“ „láme chléb“, otvírají se oči učedníků a ti si uvědomují, že jim srdce hořelo v hrudi, když mu naslouchali, jak vysvětluje Písmo. V onom hořícím srdci můžeme vidět dějiny a odhalení každého povolání, jež není prchavým dojetím, ale stále jistějším a pevnějším vnímáním, že eucharistie a Velikonoce Syna budou stále více eucharistií a Velikonocemi jeho učedníků.

3.,,Napsal jsem vám, mládeži, protože jste silní a Boží slovo zůstává ve vás a protože jste přemohli zlého ducha“ (1 Jan 2,14).

Tajemství Boží lásky, „skryté od věků a od pokolení“ (Kol 1,26), je nám nyní zjeveno v „nauce o kříži“ (1 Kor 1,18), která když ve vás zůstane, draží mladí lidé, bude vaší silou a vaším světlem a odhalí vám tajemství osobního povolání. Znáám vaše pochybnosti a vaše námahy, vidím vás, že někdy bloudíte, chápu obavu z budoucnosti, která se vás zmocňuje. Avšak mám také na mysli a nosím v srdci radostný obraz tolika setkání s vámi při svých apoštolských cestách, při kterých jsem mohl vidět upřímné hledání pravdy a lásky, která přebývá v každém z vás.

Pán Ježíš postavil svůj stan mezi námi a z tohoto svého eucharistického příbytku opakuje každému muži a každé ženě: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28).

Drazí mladí lidé, jděte vstříc Ježíši Spasiteli! Milujte ho a klaňte se mu v eucharistii! On je přítomen ve mši svaté, která svátostně zpřítomňuje oběť na kříži. Přichází k nám ve svatém přijímání a zůstává ve svatostáncích našich kostelů, protože je naším přítelem, přítelem všech, zvláště vás mladých, kteří tak potřebujete důvěru a lásku. Od něho můžete čerpat odvahu, abyste byli jeho apoštoly v tomto zvláštním historickém přechodu. Rok 2000 bude takový, jak ho vy mladí budete chtít a jak si ho vybudujete. Po tak mnohém násilí a útisku svět potřebuje mladé lidi, schopné „stavět mosty“, které spojují a smiřují; po kultuře člověka *bez povolání* jsou naléhavě nutní muži a ženy, kteří mají víru v život a přijímají ho jako povolání, jež pochází shůry, od Boha, který povolává, protože miluje; po ovzduší podezírání a nedůvěry, které poskvřňuje lidské vztahy, jen odvážní mladí lidé s myslí a se srdcem otevřeným pro vznešené a velkodušné ideály budou moci vrátit krásu a pravdu životu a lidským vztahům. Potom bude tato jubilejní doba pro všechny opravdu „rokem Pánovy milosti“, jubileem povolání.

4. „Píšu vám, otcové, protože jste poznali toho, který je od počátku“ (1 Jan 2,13).

Každé povolání je darem od Otce, a jako všechny dary, které pocházejí od Boha, přichází skrze mnohá lidská zprostředkování: prostřednictvím rodičů a vychovatelů, pastýřů církve, toho, kdo je přímo zaměstnán v službě pro pastoreci povolání, nebo prostého věřícího. Chtěl bych se tímto poselstvím obrátit ke všem těmto skupinám lidí, s nimiž je spojeno odhalování a podpírání božského povolání. Jsem si vědom, že pastorece pro povolání je službou

nesnadnou, avšak jak vám nepřipomenout, že nic více nepovznáší než nadšené svědectví vlastního povolání? Kdo prožívá s radostí tento dar a živí ho denně při setkání s eucharistií, bude umět zasévat do srdce mnoha mladých lidí dobré semě vřného přilnutí k božskému povolání. V eucharistické přítomnosti nás Ježíš oslovuje, uvádí nás do dynamismu církevního společenství a činí nás prorockými znamenými před světem.

Chtěl bych se tu obrátit s láskyplnou a vděčnou myslí ke všem animátorům pro povolání, kněžím, řeholníkům, řeholnicím a laikům, kteří se velkodušně a nadšeně rozdávají při této namáhavé službě. Neztrácejte odvahu pro nesnáze, mějte důvěru! Když je semě božského povolání zaseto s velkodušností, vydá hojné plody. Před vážnou krizí povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu, která se týká některých zemí světa, je nutné především hlavně v tomto Jubilejním roce 2000 pracovat, aby každý kněz a každá zasvěcená osoba znovu odhalili krásu vlastního povolání a vydávali o něm svědectví druhým. Každý věřící ať se stane vychovatelem povolání a nebojí se předkládat radikální rozhodnutí; každé společenství ať chápe hlavní místo eucharistie a potřebu služebníků eucharistické oběti; všecken Boží lid ať vysílá stále intenzivnější a nadšenější modlitbu k Pánu žně, aby poslal dělníky na svou žeň, ať svěřuje tuto svou modlitbu přímělvě té, která je Matkou věčného Velekněze.

5.Modlitba

Panno Maria, pokorná dcero Nejvyššího,
v tobě se naplnilo podivuhodným způsobem
tajemství Božího povolání.
Ty jsi obrazem toho, co Bůh naplňuje
v tom, kdo se mu svěřuje;

v tobě svoboda Stvořitele
povznesla svobodu tvora.
Ten, kdo se narodil v tvém lůně,
spojil v jediné vůli spasitelnou svobodu Boží
a poslušné přilnutí člověka.
Díky tobě se Boží povolání
spojuje definitivně s odpovědí Bohočlověka.
Ty, prvotino nového života,
opatruj pro nás všechna velkodušná „ANO“ radosti a lásky.
Svatá Maria, Matko každého povolaného,
učiň, aby věřící měli sílu
odpovídat s velkodušnou odvahou na Boží volání
a byli radostnými svědky lásky k Bohu a k bližnímu.
Mladá dcero Siónu, Hvězdo jitřní,
která vedeš kroky lidstva
skrze Velké jubileum k budoucnosti,
zaměř mládež nového tisíciletí
k tomu, jenž je „pravé světlo, které osvěcuje každého člověka“ (Jan 1,9).
Amen!

Ve Vatikánu 30. září 1999

Jan Pavel II.